

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 475/2026
22.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 7К.639/25 од 10.12.2025. године и Вишег суда у Панчеву КЖ1 29/26 од 20.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 7К.639/25 од 10.12.2025. године и Вишег суда у Панчеву КЖ1 29/26 од 20.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 7К.639/25 од 10.12.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана прилажења и комуницирања са оштећеном ББ на удаљености не мањој од 50 метара и то тако што је окривљеном забрањен приступ око места становања или места рада оштећене, те даље узнемиравање оштећене, односно даља комуникација са истом, а све у трајању од 2 године рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом оштећена ББ је са истакнутим имовинскоправним захтевом у неодређеном износу упућена на парницу. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и то трошкове паушала у износу од 10.000,00 динара уплатом суду у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о осталим трошковима поступка на које је окривљени обавезан и то везано за нужне издатке оштећене и награду и нужне издатке њеног ангажованог пуномоћника суд донети посебно решење по евентуалном прибављању висине истих.

Пресудом Вишег суда у Панчеву КЖ1 29/26 од 20.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Марковића и потврђена је пресуда Основног суда у Панчеву 7К.639/25 од 10.12.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Немања Марковић, због повреде одредбе члана 138. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни суд сходно одредби члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи правноснажне пресуде Основног суда у Панчеву 7К.639/25 од 10.12.2025. године и Вишег суда у Панчеву КЖ1 29/26 од 20.02.2026. године тако што ће окривљеног АА на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА је као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално означио повреду одредбе члана 138. став 1. КЗ, наводећи да у радњама окривљеног недостају битна објективна обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног својим даљим наводима у поднетом захтеву, по налажењу Врховног суда, суштински само оспорава чињенично утврђење и закључак суда да је окривљени критичном приликом угрозио сигурност оштећене ББ и то претњом да ће напасти на живот и тело оштећене, истицањем да послата СМС порука остаје само у сфери вербалног сукоба, будући да код окривљеног није постојала реална намера да на било који начин наруши физички интегритет оштећене, те да окривљени више од годину дана није имао никакав контакт са оштећеном, већ је порука послата искључиво као реакција на покушај контакта од стране партнера оштећене, уз полемисање при томе од стране браниоца са разлозима које су нижестепени судови дали за своју одлуку у побијаним правноснажним

пресудама. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног, по налажењу Врховног суда, суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински својим наводима указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Марковића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић